

Απευθείας πτήσεις
Αθήνα → Λάρνακα
Θεσσαλονίκη

Περισσότερες πληροφορίες στο
www.flyblueair.com

Travelling in the AEGEAN CYCLADES

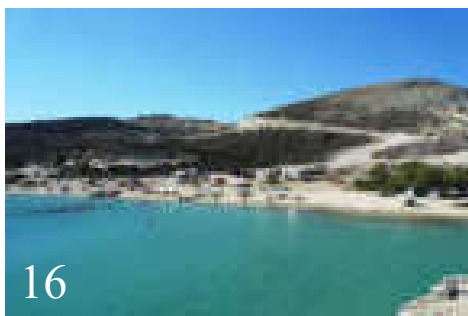
Ταξιδεύοντας στο Αιγαίο | Χειμώνας 2020 • Νο 12

www.zanteferries.gr (+30) 210 410 0211 - 2

Ταξιδεύστε μαζί μας για
Κυκλάδες

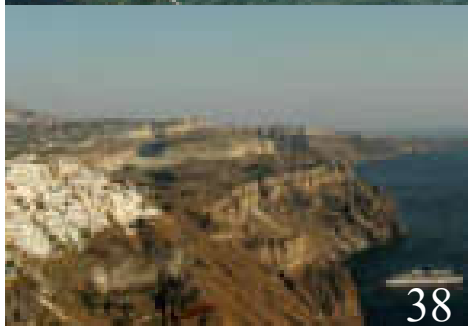

16

26

38

42

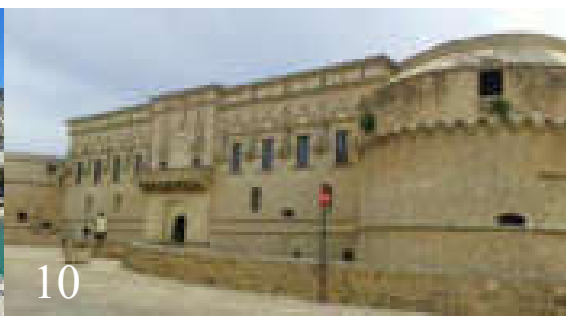

48

70

62

10

2 _____ index

4 _____ culture - events

6 _____ Let's go Theater

10 _____ travelling to Puglia - S. Italy

16 _____ travelling to Kimolos

24 _____ travelling to Kythnos

26 _____ travelling to Milos

38 _____ travelling to Santorini

42 _____ travelling to Serifos

48 _____ travelling to Sifnos

62 _____ travelling to Folegandros

74 _____ travelling to Drama

Το περιοδικό εκδίδεται δύο φορές το χρόνο από την εταιρεία:

Εκδόσεις "Μικρές Κυκλάδες"
Γλαύκωνος 32Α Τ.Κ 11632 Αθήνα
τηλ/φαξ 210.7018308

Ιδιοκτήτρια / Εκδότρια
Κατερίνα Μαρινάκη

Διευθνήτης Έκδοσης
Βασίλης Τσουνής

Διεύθυνση Διαφήμισης
Κατερίνα Μαρινάκη

Creative Art Director
Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

Image Processing
Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος

Μετάφραση Κειμένων
Ελένη Σουλβάνη, Σοφία Βλαβιανού

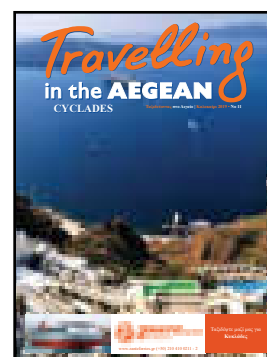
Συντακτική Ομάδα
Κατερίνα Μαρινάκη, Βασίλης Τσουνής

Φωτογραφίες
Κατερίνα Μαρινάκη

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
Βιβλιοσυνεργατική

Οι γνώμες που εκφράζονται στα κείμενα του περιοδικού δεν αντιπροσωπεύουν αναγκαστικά τις απόψεις της εκδοτικής εταιρείας.

© Κειμένων - Φωτογραφιών - Δημογραφικού
Εκδόσεις "Μικρές Κυκλάδες"
Δεν επιτρέπεται η ολική ή αποσπασματική αναπαραγωγή τους, χωρίς γραπτή συναίνεση.

ΦΩΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΡΙΝΑΚΗ
COVER PHOTO BY KATERINA MARINAKI
Σαντορίνη / Santorini

“EXPO 2000” Miggiano - Puglia

By Katerina Marinaki
& Vassilis Tsounis
Photos:
Katerina Marinaki

**Μια έκθεση-αφορμή για γνωριμία με τις πόλεις του Capo di Leuca!
A good reason for a trip to the fabulous towns of Capo di Leuca!**

Αν είστε μεταξύ αυτών που πιστεύουν ότι η «αυλαία» πέφτει στο Salento της Περιφέρειας της Puglia στη Νότια Ιταλία, μετά το καλοκαίρι, απλά απατάσθε! Μπορεί τα ραντεβού κάτω από τα αστέρια, τα Φεστιβάλ και οι υπαίθριες συναυλίες, που ζωντανεύουν στους δρόμους και τις πλατείες των χωριών να ολοκληρώθηκαν και οι ενθουσιώδεις επισκέπτες, που αφήνεται να γοητευτούν από τις γεύσεις, τα αρώματα, τα χρώματα, την παράδοση, την ιστορία και την προσωπικότητα αυτών των μοναδικών τόπων να έφυγαν, όμως το Salento απλώς μεταλλάσσεται προκειμένου να προσαρμοστεί στην νέα εποχή. Το φθινοπωρινό, λοιπόν, πρόσωπό του κοσμείται από περίπτερα, εκθέτες και εκθέσεις που αποτελούν πραγματικές γιορτές γεμάτες κόσμο, μουσική, παιχνίδια και προπαντός τοπικές λιχουδιές, γεγονός που τις έχει βοηθήσει να απογειώσουν την φήμη τους, καθιστώντας τις εκθέσεις αυτές σημείο αναφοράς για ολόκληρη την Ιταλία, πόσο μάλλον για το νότιο τμήμα της. Η περίοδος των φθινοπωρινών εκθέσεων στο Salento ξεκινά κάθε χρόνο με τα πάντοτε λαμπερά εγκαίνια της μεγάλης έκθεσης EXPO 2000, στο Miggiano, η οποία το 2019, οπότε και την επισκεφθήκαμε, παρέμεινε ανοικτή από τις 17 έως και τις 20 Οκτωβρίου. Η έκθεση αποτελεί διοργάνωση του Δήμου του Miggiano και σε αυτό το πιο πρόσφατο άνοιγμά της, επεκτάθηκε και ανανεώθηκε και όχι μόνο ως προς την ονομασία της, καθιστώντας έτσι ένα «παραδοσιακό» γεγονός, απόλυτα καινοτόμο και σύγχρονο. Στην φωτογραφία της σελίδας 13, ο δραστήριος Δήμαρχος του Miggiano Michele Sperti, απευθύνει χαιρετισμό στους εκατοντάδες παρακολουθούντες την τελετή εγκαινίων της «EXRO 2000» Miggiano 2019. Ο εκθεσιακός χώρος, δίπλα στο Δημαρχείο της πόλης, καλύπτει μία έκταση 45.000 τ.μ., όπου το κοινό που συρρέει κατά χιλιάδες, είχε την ευκαιρία να συναντήσει περισσότερους από 150 εκθέτες, ενώ πολλές ήταν και οι καινοτομίες, που κατέστησαν το όλο event ελκυστικό για μεγάλο αριθμό επισκεπτών, με ενδιαφέροντα στους τομείς της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας, της γεωργίας και του τουρισμού. Οι επισκέπτες είχαν φυσικά την ευκαιρία να απολαύσουν την τοπική μουσική tarantella pizzica (φωτο σελ. 14 άνω), αλλά και εξαιρετικά πιάτα της κουζίνας του Salento, με βάση το κρέας και άλλα τοπικά προϊόντα της περιοχής. Μία ιδιαίτερη ώθηση στον τουρισμό της περιοχής επιδιώχθηκε με την οργάνωση ενός δημοσιογραφικού ταξιδιού, με συμμετέχοντες δημοσιογράφους, bloggers και φωτογράφους από την Αμερική, την Ελλάδα, την Γαλλία και την Σερβία, οι οποίοι και ξεναγήθηκαν στο Miggiano, αλλά και στο Taurisano και το Ruffano. Τέλος, πραγματοποιήθηκε ένα ενδιαφέρον Συνέδριο με θέμα την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του νοτίου Salento, με στόχο όλη η περιοχή και πιο συγκεκριμένα η ενότητα Δήμων του Capo di Leuca, να καταστεί ελκυστικός τουριστικός προορισμός.

Miggiano, γοητευτικό ταξίδι στον χώρο και τον χρόνο της Puglia

Το Miggiano είναι μια μικρή πόλη 4.000 περίπου κατοίκων, που διοικητικά ανήκει στην Επαρχία του Lecce και γεωγραφικά τοποθετείται στο κεντρικό τμήμα της περιοχής του Capo di Leuca. Αλλωστε και το ίδιο το όνομά του ετυμολογικά παρέμπει ακριβώς σε αυτόν που «βρίσκεται κάπου στο μεταξύ». Το Miggiano αναφέρεται στη βιβλιογραφία για πρώτη φορά το 1182, ενώ οικισμοί και αρχαιολογικά ευρήματα που έχουν

If you are among those who believe that the end of the summer is the final “curtain” for the area of Salento (Puglia Region, Southern Italy), you are wrong! Maybe the appointments under the stars, the Festivals and the open-air concerts, which bring to life the streets and the squares of the villages, be already over and the enthusiastic visitors, who were fascinated by the flavors, the aromas, the colors, the tradition, the history and the personality of these unique places, have gone, but Salento just mutates in order to adapt to the new season. So, its autumn face is adorned with kiosks, exhibitors and exhibitions that constitute real celebrations full of people, music, games and above all local delicacies, things which help these exhibitions to “lift off” their fame and making them a reference point for the whole Italy and especially for its southern part. The period of Salento’s autumn exhibitions begins each year with the always brilliant opening ceremony of the important “EXPO 2000” exhibition, in Miggiano, which in 2019, when we visited it, remained open from 17 to 20 of October. The exhibition is organized by the Municipality of Miggiano and in this most recent organization, it was expanded and renewed -and not only in terms of its name- and so it was transformed from a “traditional” event, into a completely innovative and modern one. In the photo on page 13, the active Mayor of Miggiano Michele Sperti, addresses to the hundreds visitors who attended the opening ceremony of “EXRO 2000” Miggiano 2019. The exhibition space, next to the City Hall, covers an area of 45,000 sq.m., where, the crowd which gathered by the thousands, had the opportunity to meet more than 150 exhibitors and parallel there were many innovations that made the whole event attractive to a large number of visitors, with interests about the industry and crafts, agriculture and tourism. Visitors had also the opportunity to enjoy the traditional local music tarantella pizzica (photo p. 14, top) and the excellent dishes of Salento’s cuisine, based on meat and other local products of Puglia Region. Finally, an interesting Conference was organized on the subject of the comparative advantages of southern Salento, with the aim of making the whole Region and more specifically the Municipalities of Capo di Leuca, the southernmost tip of the peninsula, an attractive tourist destination.

Miggiano, a fascinating trip through the space and the time of Puglia

Miggiano is a small town of about 4,000 inhabitants, which administratively is part of the Province of Lecce and geographically is located in the central part of the Capo di Leuca region. After all, its name etymologically refers exactly to the one who “is somewhere in between”. Miggiano is mentioned in the literature for the first time in 1182, while settlements and archeological finds found in the area, place the origins of the area’s origination during the Roman Times or even the Bronze Age, as the standing stones and the caves carved into the rocks testify. By following the historical fate of the wider region, Miggiano has suffered numerous invasions, lootings and destructions by Saracens, Sicilians, Turks and Venetians, who longed for its mild climate and fertile soils. Palazzo Vernaleone is one of the most important historic houses in the area. Built in the 17th and 18th centuries, it retains much of its original structure, despite successive rearrangements over the centu-

εντοπιστεί στην περιοχή τοποθετούν τις απαρχές της προέλευσης της περιοχής κατά την διάρκεια της Μεσαπίας ή της Ρωμαϊκής περιόδου ή ακόμη και στην Εποχή του Χαλκού, όπως μαρτυρούν οι όρθιες πέτρες και τα λαξευμένα στο βράχο σπήλαια. Ακολουθώντας την ιστορική μοίρα της ευρύτερης περιοχής, έχει υποστεί πάμπολλες εισβολές, λεηλασίες και καταστροφές από Σαρακηνούς, Σικελούς, Τούρκους και Βενετούς, που ορέχθησαν το ήπιο κλίμα και τα εύφορα εδάφη του. Το Palazzo Vernaleone αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα ιστορικά οικήματα της περιοχής. Χτισμένο κατά τον 17ο και 18ο αιώνα, διατηρεί μεγάλο μέρος της αρχικής δομής του, παρά τις αλλεπάλληλες αναδιατάξεις, που υπέστη στο πέρασμα των αιώνων, έως και το πρώτο μισό του 20ού αι. Το κτήριο, που σηματοδοτούσε για μακρό χρονικό διάστημα μία από τις εισόδους του χωριού, υπήρξε το κέντρο διαχείρισης των εσόδων των εκκλησιαστικών κτημάτων, ενώ κατά τον 18ο αιώνα το παλάτι έγινε η κατοικία της οικογένειας Vernaleone, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν εδώ ως διαχειριστές της δικαιοσύνης στην περιοχή. Σήμερα, οι εσωτερικοί χώροι του Palazzo έχουν πλήρως αποκατασταθεί και διαθέτουν όλες τις απαραίτητες υποδομές, που τους επιτρέπουν να φιλοξενούν το Κέντρο Τουριστικών Πληροφοριών, αλλά και ποικίλες εκδηλώσεις, ενώ η θέα από τα μπαλκονάκια του πρώτου ορόφου (κεντρική φωτο) άνετα θα μπορούσε να μας πείσει ότι η ζωή εξακολουθεί να κυλά εδώ στους ρυθμούς του 17ου και 18ου αιώνας! Στην φωτογραφία της σελίδας 14 (κάτω) η πλατεία εμπροσθέν του, η Piazza Municipio, με χαρακτηριστικά γνωρίσματά της την στήλη και το ρολόι, στην κορυφή του κτηρίου. Η Κρύπτη της

ries, until the first half of the 20th century. The building, which for a long time marked one of the entrances to the village, was the center of revenue management for the church's lands, while in the 18th century the palace became the residence of the Vernaleone family, who settled here as administrators of justice in the area. Today, the interiors of Palazzo have been completely restored and have all the necessary infrastructure, which allows it to host the Tourist Information Center, but also a variety of events, while the view from the balconies of the first floor (main photo) could easily convince us that life is still going on here in the rhythms of the 17th and 18th centuries! In the photo on page 14 (below) the square in front of the Palazzo, the Piazza Municipio, with the characteristic column and the clock, at the top of the building. The Crypt of Santa Marina is located under the homonymous chapel of the 14th century, near the Miggiano's Cemetery and dates to the 10th or 11th century. Its structure includes three rooms, while the most important sights here are the Byzantine frescoes, which date between the 11th and 14th centuries. The list of the city's most important sightseeings includes also the Municipal Garden, the Miggiano's Cathedral, dedicated to St. Vincent the Martyr, patron Saint of the area and the interesting Museum of Olive Oil, which opened its gates in 2018 and it is housed in one of the hundreds underground oil mills, in the area of Salento.

Taurisano, the charming city of the bull (taurus)

The beautiful city of Taurisano still keeps the secrets of the origin of its name well hidden, which comes either from the name of a Roman centurion named Taurus, who had settled in

Santa Marina βρίσκεται κάτω από το ομώνυμο παρεκκλήσι του 14ου αι., κοντά στο Νεκροταφείο του Miggiano και χρονολογείται στον 10ο ή τον 11ο αιώνα. Η δομή της περιλαμβάνει τρία δωμάτια, ενώ ιδιαίτερα σημαντικές είναι οι βυζαντινές τοιχογραφίες-fresco, που χρονολογούνται μεταξύ 11ου και 14ου αιώνα, Στα αξιοθέατα της πόλης συγκαταλέγονται επίσης ο Δημοτικός Κήπος, ο Καθεδρικός Ναός (Chiesa Matrice) του Miggiano, που είναι αφιερωμένος στον Άγιο Βικέντιο τον Μάρτυρα, προστάτη της περιοχής, αλλά και το ενδιαφέρον Μουσείο Λαδιού, που άνοιξε τις πύλες του το 2018, στο κέντρο της πόλης και φιλοξενείται σε ένα από τα πολλά υπόγεια ελαιοτριβεία, που αφθονούν στην περιοχή του Σαλέντο.

Taurisano, η πόλη του ταύρου τα «σπάει» με την γοητεία της

Η όμορφη πόλη του Taurisano, εξακολουθεί να κρατά καλά κρυμμένα τα μυστικά της προέλευσης του ονόματός της, που προέρχεται είτε από το όνομα ενός Ρωμαίου εκατόνταρχου με το όνομα Taurus (Τάυρος), ο οποίος φέρεται να είχε εγκαταστηθεί στην περιοχή, είτε από το γεγονός ότι υπήρξε τόπος αναπαραγωγής και εμπορίας για υγιείς ταύρους (Taurus Sanus), ενώ πιο πρόσφατα, παρουσιάστηκε η υπόθεση προέλευσης από την προ-Ινδοευρωπαϊκή ρίζα «taur», με την έννοια του υψηλού εδάφους, λαμβάνοντας υπόψιν και τα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά της περιοχής, της οποίας το ανάγλυφο κατακλύζεται από λόφους. Κάθομαι νωρίς το πρωί σε ένα από τα πολλά και ήσυχα αυτήν την ώρα caffè της κεντρικής πλατείας του Taurisano, απολαμβάνοντας τα εθιστικά mustaccioli biscotti μου με άφθονα μπαχαρικά και υφή κέικ, μαζί με έναν orzo caffè από κριθάρι και μελετώντας λίγο την ιστορία της πόλης, ώστε να είμαι κατάλληλα προετοιμασμένη για την ξενάγηση που θα ακολουθήσει, συνειδητοποιώ με έκπληξη ότι η ανθρώπινη παρουσία στην περιοχή του Taurisano θα μπορούσε να τοποθετηθεί ακόμα και μεταξύ της 15ης και 14ης χιλιετίας π.Χ., όπως μαρτυρεί η παρουσία μεγαλιθικών μνημείων και η ανακάλυψη τεχνουργημάτων από την Νεολιθική περίοδο, θραυσμάτων ανθρώπινων οστών και άλλων ευρημάτων. Ωστόσο, τα πρώτα έγγραφα που επιβεβαιώνουν την παρουσία μιας αγροικίας στο Taurisano χρονολογούνται πολύ αργότερα, στα τέλη του 12ου αιώνα, κατά τη διάρκεια της Νορμανδικής κυριαρχίας. Το Palazzo Ducale του Taurisano, που σήμερα αποτελεί την έδρα του Δημαρχείου της πόλης, κατασκευάστηκε σε δύο φάσεις, το 1733 και το 1770, πάνω στα θεμέλια ενός οχυρωμένου Κάστρου, που χτίστηκε τον 13ο αιώνα από την φεουδαρχική οικογένεια De Taurisano. Το πλέον σημαντικό αρχιτεκτονικό στοιχείο του παλατιού είναι ο Torre (πύργος) Gattinara Lignani, του 16ου αιώνα, με τις τετράγωνες επάλξεις του, ο οποίος αποτελεί το παλαιότερο τμήμα του προϋπάρχοντος Κάστρου. Η εκκλησία της Μεταμόρφωσης του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (Trasfigurazione di Nostro Signore Gesù Cristo), χτίστηκε μεταξύ 1803 και 1820, για να αντικαταστήσει έναν προϋπάρχοντα ναό του 16ου αιώνα, ενώ στο ίδιο σημείο υπήρχε ακόμη παλαιότερος χώρος λατρείας, από το δεύτερο μισό του 13ου αιώνα, αφιερωμένος στο San Salvatore, ο οποίος υπήρξε το παλαιό παρεκκλήσι του Κάστρου, πάνω στα θεμέλια του οποίου στέκεται σήμερα το Palazzo Ducale, όπως ήδη είπαμε. Η πρόσοψη του ναού χαρακτηρίζεται από τους δίδυμους πύργους των καμπαναριών, ενώ

the area, or from the fact that it has been a breeding ground for healthy bulls (Taurus Sanus). I am sitting early in the morning in one of the quiet caffè of the Taurisano's central square enjoying my addictive "mustaccioli biscotti" with plenty of spices and cake texture, along with an "orzo caffè" from barley. Reading about the history of the city, in order to be a little bit prepared for the guided tour in Taurisano I am surprised learning that the human presence in the Taurisano area could be traced even between the 15th and 14th millenium BC, as evidenced by the presence of megalithic monuments and the discovery of artifacts from the Neolithic period, fragments of human bones and other finds. However, the first documents confirming the presence of a farmhouse in Taurisano date much later, in the late 12th century, during the Norman domination. The Palazzo Ducale of Taurisano, now the headquarter of the City Hall, was built in two phases, in 1733 and 1770, on the foundations of a fortified castle, built in the 13th century by the feudal family De Taurisano. The most important architectural element of the palace is the 16th century Torre (tower) Gattinara Lignani, with its square ramparts, which is the oldest part of the pre-existing Castle. The Church of the Transfiguration of Our Lord Jesus Christ was built between 1803 and 1820 to replace a pre-existing 16th century church, while at the same site there was an older place of worship, of the late 13th century, dedicated to San Salvatore, which was the old chapel of the Castle, on the foundations of which today stands the Palazzo Ducale, as we have already said. The facade of the temple is characterized by the two impressive bell towers and the coat of arms of Taurisano which adorns the lintel of the church's main entrance. Very close here, another square with the characteristic colors of the cities of the Italian south, hosts the church of Santa Maria della Strada (photo p. 15, top).

Ruffano, the "surprise" city of Salento

Ruffano is a small, beautiful town in southern Salento, in an area rich in Mediterranean vegetation. Informations about the creation of the first settlement in the area refers to the end of the 5th century, and then, from the 5th to the 11th century, Ruffano suffered a long period of wars and disasters by many different peoples, who alternated in Salento Peninsula, creating a frame of fear and anxiety that lasted until 1463. As for the assumptions about the origin of its name, we initially have the

ενώ στο υπέρθυρο της κύριας εισόδου έχει τοποθετηθεί το οικόσημο του Taurisano. Κοντά εδώ, μία πλατεΐτσα με τα χαρακτηριστικά χρώματα των πόλεων του ιταλικού νότου, φιλοξενεί τον ναό της Santa Maria della Strada (φωτο σελ. 15 άνω).

Ruffano, η μαγευτική πόλη-έκκληση του Salento

Το Ruffano είναι μια μικρή, όμορφη πόλη του νότιου Σαλέντο, σε μια περιοχή πλούσια σε μεσογειακή βλάστηση. Πληροφορίες σχετικά με την δημιουργία του πρώτου οικισμού στην περιοχή, παραπέμπουν στα τέλη του 5ου αιώνα, ενώ στη συνέχεια, από τον 5ο έως και τον 11ο αιώνα, το Ruffano υπέστη μια μακρά περίοδο πολέμων και καταστροφών από πολλούς και διαφορετικούς λαούς, οι οποίοι εναλλάσσονταν στην χερσόνησο του Σαλέντο, δημιουργώντας ένα πλαίσιο φόβου και ανησυχίας, που διήρκεσε έως και το 1463. Όσον αφορά στις υποθέσεις σχετικά με την προέλευση του ονόματός του, έχουμε αρχικά αυτήν που υποστηρίζει ότι προέρχεται από έναν Ρωμαίο εκατόνταρχο, που ονομαζόταν Ruffo και κατείχε την περιοχή κατά την περίοδο της ρωμαϊκής κατοχής του Salento, ενώ η δεύτερη παραπέμπει στην λατινική λέξη Rubis, λόγω του γεγονότος ότι ο τόπος βρίθκει από κάθε είδους μούρα, η επιστημονική ονομασία του γένους των οποίων είναι Rubus.

Το Castello (Κάστρο) Brancaccio (φωτο σελ.12) βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο της πόλης και χτίστηκε το 1626 -πάνω σε παλαιότερο πυρήνα από τα τέλη του 15ου αι.- από την ευγενή οικογένεια των Brancaccio, στην οποία οφείλονται αφενός το αρχικό όνομα της κύριας αμυντικής δομής του Ruffano, αφετέρου δε οι σημαντικότερες παρεμβάσεις στο συγκρότημα κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του 17ου αιώνα. Σήμερα, μετά την αγορά της κατοικίας το 1835 από τον Antonio Leuzzi di Latiano, ανήκει στους απογόνους του, με το όνομα πλέον Palazzo Pizzolante-Leuzzi και παρά τις όποιες παρεμβάσεις στο πέρασμα των χρόνων διατηρεί την αρχική της εμφάνιση-

one that claims to come from a Roman centurion named Ruffo, to whom the area belonged during the Roman occupation of Salento, while the second refers to the Latin word Rubis, due to the fact that this area is full of all the kinds of berries, the scientific name of the genus of which is Rubus. Castello Brancaccio (photo p. 12) is located at the highest point of the city and was built in 1626 -on an older core from the end of the 15th century- by the noble family of Brancaccio, to whom the name of Ruffano's main defensive structure is due. On the other hand the family of Brancaccio is responsible for the most important interventions in the band during the first half of the 17th century. Today, after the purchase of the palace in 1835 by Antonio Leuzzi di Latiano, it now called Palazzo Pizzolante-Leuzzi and it belongs to his descendants. Within breathing distance of here, in San Francesco Square, situated the Monument to the Victims of World War I and II, an inseparable couple in thousands of photographic snapshots with the Palazzo Licci (photo p. 15, bottom). The area occupied today by the Madonna del Carmine Church has been a religious

Σε απόσταση αναπνοής από εδώ το Μνημείο για τα θύματα του Α΄ και Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, στην καρδιά του Ruffano, αχώριστο ζευγάρι σε χιλιάδες φωτογραφικά ενσταντανέ με το Palazzo Licci, στην πλατεία San Francesco (φωτο κάτω). Ο χώρος που καταλαμβάνει σήμερα η Εκκλησία της Madonna del Carmine υπήρξε για αιώνες θρησκευτικό σημείο αναφοράς για την τοπική κοινότητα του Ruffano, καθώς χτίστηκε το 1713 πάνω στα θεμέλια της παλαιότερης εκκλησίας του Αγίου Μάρκου, της πιο σημαντικής στην πόλη για την περίοδο μεταξύ 15ου και 17ου αιώνας. Κάτω από την εκκλησία βρίσκεται η βυζαντινή κρύπτη του Αγίου Μάρκου (Cripta di San Marco), που χρονολογείται στον 12ο αιώνα και αποτελούσε σημαντικό τόπο λατρείας. Στην καρδιά του ιστορικού κέντρου του Ruffano και σε απόσταση αναπνοής από το Castello Brancaccio, βρίσκεται ο Καθεδρικός Ναός αφιερωμένος στην Natività della Beata Maria Vergine. Πρόκειται για ένα ανεκτίμητο μνημείο του μπαρόκ για ολόκληρη την περιοχή του Σαλέντο, η κατασκευή του οποίου ξεκίνησε το 1706 και ολοκληρώθηκε το 1713, σε τοποθεσία όπου προϋπήρχε παλαιότερη εκκλησία. Απαράμιλλης τέχνης είναι οι 6 μπαρόκ βωμοί του ναού, καθώς και οι 15 μεγάλοι πίνακες σε καμβά, έργα της περιόδου 1765-1776, του ζωγράφου Saverio Lillo.

For this press trip we thank very much the Puglia Region (www.regione.puglia.it), the Municipalities of Miggiano, Taurisano and Ruffano and personally the Mayors and their collaborators, as well as the organizing company “Quaros Consulting” and personally Evangelista Leuzzi.

landmark for centuries for the local community, as it was built in 1713 on the foundations of the oldest church of St. Mark, the most important in the city for the period between 15th and 17th century. Under the church situated the Byzantine Crypt of St. Mark (12th century), an important place of worship. At the heart of Ruffano’s historic center, very close to the Castello Brancaccio, is the Cathedral of the town, dedicated to Natività della Beata Maria Vergine. It is an invaluable monument to the Baroque for the entire area of Salento, whose construction began in 1706 and was completed in 1713, at a site where there was an earlier church. Unparalleled is the art of the 6 baroque altars of the temple, as well as of the 15 large paintings on canvases (1765-1776) by the well-known local painter Saverio Lillo.

